

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **A.K.**
w przedmiocie wyroku łącznego
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 9 października 2024 r.,
wniosków skazanego i jego obrońcy
o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**wstrzymać - w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 -
wykonanie wobec A.K. wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z
dnia 4 lipca 2024 r., sygn. akt II AKa 108/24, zmieniającego wyrok
łączny Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 18 marca 2024
r., sygn. akt II K 11/24.**

UZASADNIENIE

Kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 4 lipca 2024 r., sygn. akt II AKa 108/24, zmieniającego wyrok łączny Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 18 marca 2024 r., sygn. akt II K 11/24, wniosła obrońca z urzędu skazanego A.K. Zaskarżyła wyrok w całości i zarzuciła m.in. rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa procesowego – art. 434 § 1 k.p.k., poprzez uchylenie zaskarżonego wyroku w punktach I i II w części dotyczącej objęcia karą łączną kary łącznej 9 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej

wobec skazanego wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 29 października 2020 r. w sprawie o sygn. akt II K 33/20 i umorzenie w tym zakresie postępowania oraz zmienienie wyroku w pkt 2 (powinno być: w pkt I, jeżeli konsekwentnie posługiwać się numeracją rozstrzygnięć przyjętą przez Sąd Okręgowy w wyroku łącznym) poprzez orzeczenie kary łącznej 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności – co spowodowało, że sytuacja skazanego okazała się mniej korzystna aniżeli ta, którą ukształtował wyrok Sądu I instancji, choć apelację złożył obrońca skazanego.

Kasację poparł prokurator Prokuratury Okręgowej w Zielonej Górze, wnioskując o jej uwzględnienie jako zasadnej.

Pismem adresowanym do Sądu Apelacyjnego w Poznaniu, przekazanym Sądowi Najwyższemu, skazany A.K. zwrócił się o wstrzymanie wykonania wyroku „do czasu wyjaśnienia sytuacji prawnej odnośnie kasacji wyroku”. Obrońca zaś pismem datowanym 12 września 2024 r. zwróciła się o uwzględnienie kasacji w całości na posiedzeniu z powodu jej oczywistej zasadności, nadto, zastrzegając, że czyni to na „wyraźną prośbę skazanego”, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. wniosła o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu wydanego w sprawie skazanego A.K. zasługiwały na uwzględnienie, jednak tylko w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 tego wyroku. W tym punkcie Sąd *ad quem* połączył dwie jednostkowe kary jednego roku pozbawienia wolności i wymierzył A.K. karę łączną jednego roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. To właśnie orzeczenie było wadliwe i skutkowało pogorszeniem sytuacji skazanego wobec tej ukształtowanej wyrokiem Sądu I instancji, co przyznał w uzasadnieniu wyroku Sąd Apelacyjny. Wskazał, że „mógł w realiach procesowych tej sprawy orzec wyłącznie karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, by nie naruszyć zakazu określonego w tym przepisie” (chodzi o art. 434 § 1 k.p.k.) oraz że orzeczenie kary w wyższym wymiarze nastąpiło „z przyczyn, które należy tłumaczyć omyłką”.

Sąd Najwyższy niejednokrotnie wyrażał pogląd, że wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją powinno nastąpić w przypadku, gdy wstępny ogląd sprawy prowadzi do wniosku, że uwzględnienie skargi jest w

znacznym stopniu prawdopodobne, a wykonywanie prawomocnego orzeczenia może prowadzić do pokrzywdzenia skazanego, powodując dla niego poważną i nieodwracalną dolegliwość (zob. np. postanowienia: z dnia 31 lipca 2019 r., IV KK 259/19; z dnia 19 października 2020 r., III KK 328/20; z dnia 16 lutego 2021 r., III KK 424/20).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, należy stwierdzić, że praktycznie pewne jest uwzględnienie kasacji w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 zaskarżonego wyroku. Orzeka ono karę pozbawienia wolności w wymiarze niedopuszczalnym, którą w niemałej części skazany odbył, zatem celowe jest wstrzymanie wykonania wyroku w zakresie tego rozstrzygnięcia, które skutkuje realną dolegliwością dla skazanego, czego nie można powiedzieć o rozstrzygnięciu zawartym w pkt 1 zaskarżonego wyroku, umarzającym w określonym zakresie postępowanie o wydanie wyroku łącznego.

W odniesieniu do postulowanego przez obrońcę uwzględnienia kasacji w całości na posiedzeniu należy wskazać, że dyskusyjna jest teza o oczywistej zasadności całej kasacji, która - najwyraźniej wadliwie interpretując art. 523 § 1 k.p.k. - podnosi również zarzut rażącej niewspółmierności kary, nadto postuluje uchylenie wyroku w całości, tj. również jego części umarzającej postępowanie, chociaż skarżąca przyznała, że „co do zasady zgodzić należy się również z Sądem II Instancji, iż w świetle orzecznictwa w sprawach dotyczących wydania wyroku łącznego sąd odwoławczy jest zobowiązany do badania z urzędu, czy w czasie po wydaniu wyroku przez sąd pierwszej instancji nie doszło do zmiany stanu faktycznego na skutek wykonania w całości choćby jednej z kar podlegających łączeniu, a jeżeli taką zmianę stwierdzi, ma obowiązek ją uwzględnić”. Takie postąpienie Sądu odwoławczego samoistnie nie prowadziło do naruszenia w tej sprawie art. 434 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

WB

[ms]

